

<p>אומרים : ישנה ארץ, ארץ שכורת שמש איה אותה ארץ, איפה אותו שמש?</p> <p>אומרים : ישנה ארץ, עמוּדִיה שְׂבָעָה, שְׂבָעָה כּוֹכְבֵי-לָכֶת צָצִים עַל כָּל גְּבָעָה.</p> <p>נְכִינֵס כָּל הַנְּכִינֵס פָּגַע בְּאֵח כְּהַגְמֵלוֹ פּוֹרֵשׁ אֱלֹו שְׁלוֹם וְאוֹר לְאִישׁ וְחָם לוֹ</p> <p>אֵיִם : אוֹתָהּ אֶרֶץ, כּוֹכְבֵי אוֹתָהּ גְּבָעָה? מִי יִנְחֵנוּ דֶרֶךְ יִגִּיד לִי הַנְּתִיבָה?</p> <p>כָּבֵר עֲבָרְנוּ כְּמָה מְדַבְּרוֹת וַיִּמֵּים כָּבֵר הֵלְכְנוּ כְּמָה כּוֹחוֹתֵינוּ תַמִּים</p> <p>כִּי־צַד זֶה תַּעֲיֵנוּ טָרָם הוֹנַח לָנוּ אוֹתָהּ אֶרֶץ שְׁמֶשׁ אוֹתָהּ לֹא מִצְאָנוּ</p> <p>אוֹלֵי כָּבֵר אֵינְנָה? וְדַאי נָטַל זִיוָה. דָּבָר בְּשִׁבְלֵנוּ אֲדַנִּי לֹא צִוָּה.</p>	<p>אומרים : ישנה ארץ, ארץ רות שמש... איה אותה ארץ, איפה אותו שמש?</p> <p>אומרים : ישנה ארץ, עמוּדִיה שְׂבָעָה, שְׂבָעָה כּוֹכְבֵי-לָכֶת צָצִים עַל כָּל גְּבָעָה.</p> <p>אֶרֶץ – בָּהּ יִקְיִים כָּל אֲשֶׁר אִישׁ קִוָּה, נְכִינֵס כָּל הַנְּכִינֵס – פָּגַע בּוֹ עֲקִיבָא.</p> <p>"שְׁלוֹם לָךְ, עֲקִיבָא! שְׁלוֹם לָךְ, רַבִּי! אֵיפֹה הֵם הַקְּדוּשִׁים, אֵיפֹה הַמַּכְבֵּי?"</p> <p>עוֹנָה לוֹ עֲקִיבָא, אוֹמֵר לוֹ הַרְבִּי : "כָּל יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, אַתָּה הַמַּכְבֵּי!"</p> <p>"כָּל יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, אַתָּה הַמַּכְבֵּי! אַתָּה הַמַּכְבֵּי!"</p>
---	---

ארץ ישראל בלי תורה (1929)

<https://www.zemereshet.co.il/m/song.asp?id=4843>

אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּלִי תוֹרָה
הִיא כְּמוֹ גּוֹף בְּלִי נְשָׁמָה
דּוֹנְדָאִי דּוֹנְדָאִי ...

על השיר

- מקהלת המדרשה למוזיקה בלוינסקי (סרטון)
- מקהלת ישיבות פלטבוש ודב רוול (האזנה)

על פי אליהו הכהן, דוד שמעונוביץ' כתב את השיר מיד **לאחר פרעות תרפ"ט** ופרסמו בחוברת משנת תר"ץ.

יד אחים

מילים: משה צבי גריה (מנקין) לחן: מיכאל (מכל) פרלמן הלחנה 1953 :

יד אחים (לחן פרלמן)(zemereshet.co.il) יד אחים (לחן קנבלסברגר)(zemereshet.co.il)

יָד אַחִים לְכֶם שְׁלוּחָה, הַנֶּעַר הַחֲבִיב
עַל דְּגִלְנוּ בְּלֶכֶם, חֲנוּ מִסָּבִיב
יִזְהִיר לְכֶם כּוֹכַב תּוֹרָה
דְּרַכְכֶם סוּגָה בְּעִבּוּדָה
בְּלֵב אֲמִיץ וּבְעִזְרַת ה', עֲלֵה נִעְלָה!
קְדִימָה בְּנִי-עֲקִיבָא, הִיָּדָד בְּמַעְלָה!
מוֹלְדֵת זֹ, אֲרָץ אָבוֹת, אֲרָצְנוּ הַקְּדוּשָׁה
מִיָּדִי אֲבִיר-יַעֲקֹב לָנוּ מוֹרְשָׁה
רְאֵשֵׁינוּ בְּעִמְקֵי תּוֹרָתָה
כְּפִינוּ בְּרִגְבֵי אֲדָמָתָה
בְּלֵב אֲמִיץ וּבְעִזְרַת ה', עֲלֵה נִעְלָה!
קְדִימָה בְּנִי-עֲקִיבָא, הִיָּדָד בְּמַעְלָה!

https://onegshabbat.blogspot.com/2014/04/blog-post_11.html

מילים: משה צבי נריה (מנקין)

לחן: עממי חסידי

כתיבה: ל"ג בעומר תרצ"ג 1933

הוי אַחים נריע
עד אָשר נגיע
לקבוצת בְּנֵי עֲקִיבָא
פֶּנֶת אָבֹן אַרְיֵחַ
בְּרָנָה נְנִיחַ
עד תִּקְרָה וּמַעְזִיבָה

הוּ מְתִי יְבֹא הַיּוֹם
יִתְגַּשֵּׁם הַחֲלוֹם
חֲלוֹם חֲזוֹן הַנְּעוּרִים
חֲבֻצֶלֶת הַשָּׁרוֹן
עִם כְּלָנוּ רֹן תֵּרוֹן
יִתְפָּרְצוּ כּוֹחוֹת עֲצוּרִים

ארץ ישראל דאס לאנד פון תורה

ארץ ישראל דאס לאנד פון תורה אונד דאס לאנד פון גליק

ווייל די צייטען פון מכבי קערען מיר צוריק.

מיר חלוצים מיר הדותים, מיר וואס ארבייטען אויף קיבוצים

ווייל מיר מיט אונסער שטרקער האנד וועלען בוינן דאס הייליגע לאנד.

דארט'ס געוועזען שטיינער ונד דארט'ס געוועזען זאנד

ביז געקומען א יונגער חלוץ מיט זיין שארקער האנד.

שיר העמק (1934)

<https://www.zemereshet.co.il/m/song.asp?id=161>

מילים: נתן אלתרמן לחן: דניאל סמבורסקי כתיבה 1934 :

The Land of Promise לחיים חדשים <https://www.youtube.com/watch?v=dZ-RUGhtNbo>

<p>The weary came to rest and finish their labors. Pale night covers The fields of the Jezreel Valley. Dew underneath and moonlight above, From the Beit Alpha to Nahalal.</p> <p>Oh, what a night of nights Silence over Jezreel Sleep dear Valley, land of glorious beauty We will guard you.</p> <p>The sea of grain is swaying, the song of the flocks rings out, This is my country and her fields, This is the Jezreel Valley. Bless my country reveler From Beit Alpha to Nahalal.</p> <p>Oh what ...</p> <p>Mount Gilboa is darkened A horse gallops from shadow to shadow. A voice is carried high. Over the fields of the Jezreel Valley. Who is shot? who has fallen? Between Beit Alpha and Nahalal.</p> <p>Oh what ...</p>	<p>בָּאָה מְנוּחָה לִיָּגַע וּמְרֻגָּוֶע לְעֵמֶל. לַיְלָה חֹרַר מְשִׁתָּרַע עַל שְׂדוֹת עֵמֶק יְזְרְעֵאל. טַל מְלֻמָּטָה וּלְבָנָה מְעַל, מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלָּל.</p> <p>מָה, מָה לַיְלָה מְלִיל? דְּמָמָה בְּיְזְרְעֵאל. נוּמָה עֵמֶק, אֶרֶץ תִּפְאָרֶת, אָנוּ לָךְ מְשִׁמְרֶת.</p> <p>יָם הַדָּגָן מִתְנוּעֵע, שִׁיר הָעֶדְר מְצַלְצֵל, זוֹהִי אֶרֶץ וּשְׂדוֹתֶיהָ, זֶהוּ עֵמֶק יְזְרְעֵאל. תִּבְרָךְ אֶרֶץ וְתִתְהַלֵּל מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלָּל.</p> <p>מָה, מָה לַיְלָה מְלִיל...?</p> <p>אֶפֶל בְּהַר הַגִּלְבּוֹע, סוּס דוֹהַר מְצַל אֶל צֵל. קוֹל זְעָקָה עָף גְּבוּהָ, מְשִׁדוֹת עֵמֶק יְזְרְעֵאל. מִי יָרָה וּמִי זֶה שָׁם נָפֵל בֵּין בֵּית אֶלְפָּא וְנְהַלָּל?</p> <p>מָה, מָה לַיְלָה מְלִיל...?</p>
---	--

<http://hebrewsongs.com/?song=shirhaemek>

September 11, 1921

Moshav Nahalal, the first moshav ha'ovdim (workers settlement), is founded in the northwest Jezreel valley about halfway between Haifa and Afula. The moshav was founded by 80 families who had come to the Land of Israel during the second aliyah (1904-1914) and who had lived and worked in a variety of villages and even some of the earliest kibbutzim.

The initial settlers in Nahalal wished to create a new type of agricultural settlement that blended some of the communal principles of the kibbutz but also allowed for private ownership of land. Each founding family received 25 acres of land. The founding principles of the moshav at Nahalal were:

- A. National land – land given to settlers on lease, in order to prevent trade in land
- B. Independent work – that the settler would work his farm helped by his family, without paid work.
- C. Mutual assistance – individual assistance when necessary, by physical work or financial assistance.
- D. Communal buying and selling – enabled farmers to direct most of their energies to work on their farms, preventing the need to market the produce or buy the necessary farm needs. Also to prevent competition on prices of products between the members.
- E. Hebrew Language

Beit Alpha, a kibbutz, was founded in 1922 by immigrants from Poland.

Them's Fighting Words

<p>We are the men, without name, without ken, Who forever face terror and death. We serve our cause for the length of our lives A service which ends with our breath.</p> <p><i>Chorus</i> In the days that are red with the flow of our blood, In the nights of the blackest despair, Through the length and the breadth of our land, we shall raise our banner of strength without fear.</p> <p>Not driven like slaves at the master's command, forced to die at the stranger's behest, We dream of the time when our people and land, by freedom and peace will be blessed.</p> <p><i>Chorus</i> When death we shall meet in the house, in the street, put to rest in the silence of night. Our places left void, will resound to the feet of the thousands now come to the fight.</p> <p>The tears of our mothers bereft of their sons, And the blood that our heroes have spilt, shall be the cement – our bodies the bricks. And thus will our land be rebuilt.</p>	<p>חיילים אלמונים הננו בלי מדים וסביבנו אימה וצלמות. כָּלֵנו גִּיסָנוּ לְכָל הַחַיִּים, משורה משחרר רק המות.</p> <p>בימים אדמים של פְּרֵעוֹת וְדָמִים, בְּלִילוֹת הַשְּׁחָרִים שֶׁל יָאוֹשׁ. בְּעָרִים, בְּכַפָּרִים אֶת דָּגְלָנוּ נָרִים ועָלֵיו הִגָּנָה וְכַבוּשׁ.</p> <p>לא גִּיסָנוּ בְּשׁוֹט כַּהֲמוֹן עֶבְדִּים כְּדֵי לְשַׁפֵּךְ בִּנְיָן אֶת דָּמָנוּ. רְצוֹנָנוּ – לְהִיּוֹת לְעוֹלָם בְּנֵי חוֹרֵן; חֲלוֹמָנוּ – לְמוֹת בְּעֵד אֶרְצָנוּ.</p> <p>בימים אדמים...</p> <p>ומְכַל עֶבְרִים רַבּוֹת מְכֻשׁוֹלִים שֶׁם גּוֹרֵל אֶכְזָרִי אֶת דְּרָכָנוּ, אֶךְ אוֹיְבִים, מְרַגְלִים וּבְתֵי אֲסוּרִים לא יוֹכְלוּ לְעַצֵּר בְּעֵדָנוּ.</p> <p>בימים אדמים...</p> <p>אִם אֲנַחְנוּ נִפְל בְּרַחוּבוֹת, בְּבִתִּים, יִקְבְּרוּנוּ בְּלִילָה בְּלֵאֵט; בְּמִקוֹמָנוּ יִבּוֹאוּ אֵלֵינוּ אֲחֵרִים לְלַחֵם וְלִכְבֹּשׁ עַד.</p> <p>בימים אדמים...</p> <p>בְּדַמְעוֹת אִמָּהוֹת שְׂכוּלוֹת מִבָּנִים וּבְדָם תִּינֹקוֹת טְהוֹרִים כְּבִמְלֵט נִדְבִיק הַגּוֹפּוֹת לְלִבָּנִים וּבְנֵן הַמוֹלָדֶת נָקִים.</p> <p>יָמִים אֲדָמִים...</p>
---	--

<p>מִן הַשְּׂפֵלָה בַּחוּף וְעַד גְּדֵרוֹת הַתֵּיִל, וּמִנְקֵרוֹת הָרִים וּמִבְּקָעוֹת וְגִיא, נָשִׁיב לָךְ אֶת הַיּוֹם, אֶרְצִי, וְאֶת הַלַּיִל, נָשִׁיבָה לָךְ אוֹתָם לְמַעַן כָּל הַחַי! פְּלָגָה... כִּי לֹא לִשְׂוֹא, אַחִי, חֲרָשֶׁת וּבְנִית, לְנַפֵּשׁ וְלַבִּית לָנוּ מִלְחָמָה! גִּיּוֹעָרָה, תֵּל עֶמֶל, כְּנֶרֶת וְחִנִּיתָה, אַתָּן לָנוּ דְּגָלִים, וְאַנּוּ הַחוּמָה. כִּי לֹא נָשׁוּב אַחֹר, וְדָרְךְ אֵין אַחֲרָת, אֵין עִם אֲשֶׁר יִסּוֹג מִחֲפִירוֹת חַיּוֹ. הַלְכָה, הַלְכָה פְּלָגָה בַּלְיָלָה בְּשֶׁרֶשֶׁת, כְּנִיזָה, מוֹלֶדֶתִי, הוֹלְכִים אִתָּם בְּקֶרֶב! פְּלָגָה...</p>	<p>אֶת זֶמֶר הַפְּלָגוֹת נָשִׁיר נָא לְמִזְכָּרָת, אֶפֶל, אֶפֶל הַיּוֹאֲדִי : הַמְשָׁמֵר, הַכֵּן! הַלְכָה, הַלְכָה פְּלָגָה בַּלְיָלָה בְּשֶׁרֶשֶׁת, הַלְכָה פְּלָגָת שְׂדֵה לֶאֱשׁ וְלַמָּגֵן. חֲכִי לָנוּ, אֶרְצִי, בְּמִשְׁעוֹלֵי הַרְיָד, חֲכִי לָנוּ בְּשָׂדוֹת הַלְחָם הַרְחָבִים! אֶת שְׁלוֹם הַמִּמְחַרְשָׁה נִשְׂאוּ לָךְ בַּחוּרְיָד, הַיּוֹם הֵם לָךְ נוֹשָׂאִים שְׁלוֹם עַל הָרוּבִים. פְּלָגָה - עָלִי, עָלִי בְּהַר פְּלָגָה - כְּבוֹשׁ תִּכְבְּשִׁי! בְּמִקּוֹם שֶׁם אִישׁ עוֹד לֹא עָבַר, שֶׁם יַעֲבְרוּ הַפּוֹיִשִׁים. לְמַעַן אִם וַיִּבֶן וְאִב הַסּוֹלְלָה נִקְיָמָה! פְּלָגָה, לֹא תֵם, לֹא תֵם הַקֶּרֶב פְּלָגָה, צְעוּד קְדִימָה! לִשְׂוֹא, לִשְׂוֹא אָמְרוּ : רַק הַיָּמִים הֵם לָנוּ, לִשְׂוֹא אָמְרוּ : לֶאֱשׁ וְשֵׁד נִדּוֹן הַלַּיִל, הַלְיָלָה וְהַיּוֹם רַק לַחַיִּים נִתְּנוּ, הַלְיָלָה וְהַיּוֹם הֵם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל! □</p>
--	---

וְהוּא עֶמֶד לוֹ שֵׁם נוֹשֵׂא חֲצִים וְקִשָּׁת
וְהוּן אוֹתוֹ בְּלֶבֶד הָיִיתִי מִבְּקִשָּׁת
אֵךְ הוּא שְׁתַּק אֵלַי כְּצֶל בֵּין הַהָרִים
וְהוּא הָיָה יָפָה מִכָּל הַבְּחוּרִים.

הַטְּנֶדֶר נוֹסֵעַ...

אֲזִי לְחִשְׁתִּי לוֹ : הֵבֵט אֵלַי, הַבִּיטָה
אֲנִי אֶהֱב אוֹתְךָ מֵעַזָּה עַד חֲנִיתָא
בּוֹא וְנִשֵּׁב בְּתוֹךְ הַטְּנֶדֶר הַחֲדָשׁ
וְנִבְלָה עָלָיו אֶת כָּל יְרַחֵי הַדְּבֶשׁ.

אֵךְ הוּא שְׁתַּק אֵלַי, שְׁתַּק וְלֹא עָנָה לִי
וְלֹא יָדַע כִּי אֶת לְבִי הִתָּם שָׁנָה לִי
וְהוּא נָהֵג, אֶת כָּל הַטְּנֶדֶר הוּא נָהֵג
וְרַק אוֹתִי נָהֵג בְּשִׁקֵּט וְשְׁתַּק.

פְּתֹאם עֶצֶר בְּכַבִּישׁ עֲפוּלָה וְנִצְרָת
אֶת כָּל הַבְּחוּרִים הוֹרִיד עַל אִם הַדְּרֹךְ
וְרַק אוֹתִי חֲטוֹף בְּטְנֶדֶר וְהַפְּלִיג
וְעַד עוֹלָם אוֹתֵנוּ טְנֶדֶר לֹא יִשִּׁיג...

הַטְּנֶדֶר נוֹסֵעַ...

הַדְּרֹךְ פֹּה רְחוֹק, רְחוֹק וּמִשְׁתַּרְע
מִנְחַל עֵין-חֲרוּד, הַרְחַק עַד הַיָּרֵחַ
הִנֵּה הַלְּיָלָה כָּבֵר יָרַד עַל הַקְּבוּץ
רַק אוֹר הַכּוֹכָבִים מְאִיר, רוֹמֵז בְּחוּץ.

שְׁחוּר-הַלְּיָלָה כָּבֵר יָרַד עַל הַכְּנֶרֶת
קְחוּנִי נָא אֶתְכֶם, אַחִי, אֲנִי אוֹמֶרֶת
שְׁאוּנִי נָא אֶתְכֶם, אֶתְכֶם הַבְּחוּרִים
שְׁאוּנִי נָא אֶתְכֶם מֵעַבֵּר לְהָרִים.

וְהִם אוֹמְרִים אֵלַי : עָלִי, כִּי אֶת יָפָה כֹּה
כִּי בְשִׁבִילְךָ נִסַּע לְסָדוּם וְגַם לְעַפּוֹ
כִּי בְשִׁבִילְךָ נִסַּע כָּלִם כָּלִם כָּלִם
אֵף לְמָקוֹם שְׁעוֹד אֵינְנוּ בְּעוֹלָם.

הַטְּנֶדֶר נוֹסֵעַ, הַטְּנֶדֶר פֹּה רָךְ
מִשְׁדוֹת יָם הַמְּלַח עַד עֵין הַמִּפְרָץ—
הַלְּיָלָה לִי לָה אֶפֶל
הַטְּנֶדֶר, מַה לִּי לָה מְלִיל?

הַטְּנֶדֶר, פְּתַח פִּיךָ בְּשִׁיר!
לְבִנו רָחֵב וְצָעִיר!
אִם אִשׁ מְלַפְּנִינוּ, אִם אִשׁ מְאַחוּר—
הַטְּנֶדֶר, אֵל תַּעְצֵר!

אֶחָד הַבְּטִיחַ חֲתָנָה מְאִין כְּמוֹהָ
אֶחָד הַבְּטִיחַ לִי אֶרְמוֹן עַל הַגְּלִבֶּעַ
אֶחָד אָמַר לִי : אֶהֱבֶתִיךָ מְאֹד, רְחַל
לְבִי אֵלֶיךָ כְּמוֹ טְנֶדֶר מִתְּגַלְּגַל.

אֶחָד שְׁחַרְחַר אָמַר : אֶמְנֵם לִי יֵשׁ רַק
פְּתָה

אֶבֶל אֶהֱב אוֹתְךָ מֵעַזָּה עַד חֲנִיתָא
וְרַק בְּחוּר אֶחָד שְׁתַּק מִבֵּין כָּלִם
וְאֶת פָּנָיו עוֹד לֹא רָאִיתִי מֵעוֹלָם.